

[Wilhelm]

aborter, hvad kristeligt folkepartis forslag ikke vil. Men hvor har kristeligt folkeparti været at finde, når det drejede sig om denne mere konkrete form for respekt for livet?

Vi ser hen til udvalgsarbejdet – ikke om, men foranlediget af dette forslag. Det vil også blive benyttet til at få belyst de reelle problemer: hvordan har aborttallet udviklet sig siden indførelsen af fri abort? Hvad har det betydet for sygdoms- og dødelighedsfrekvensen blandt aborterende kvinder? Hvad er de gængse årsager til uønskede svangerskaber? Hvordan er det gået med løfterne om følgeforanstaltninger på det oplysningsmæssige og på det sociale område? Er de gynækologiske afdelinger udbygget til at klare opgaven uden belastende forsinkelser, for slet ikke at tale om overskridelser af tidsfristerne osv.?

På den måde vil der måske kunne komme noget konstruktivt ud af kristeligt folkepartis forslag. Det vil være første gang og ganske utilsigtet fra forslagsstillernes side.

Johan Nielsen (S):

Vort partis ordfører sagde, at socialdemokratiet gik imod dette lovforslag. Det skal nok passe med en enkelt undtagelse, og det er mig. Selv om medlemmerne af det høje ting skiftes hurtigt ud, vil man formentlig huske, at før der var noget, der hed kristeligt folkeparti, så kæmpede jeg både imod den første lov, som liberaliserede det en hel del, men efter min mening var ganske vilkårlig, og imod den nugældende lov.

Men jeg er alligevel lidt beklemt i dag, og det af flere grunde. Jeg er beklemt, fordi jeg ikke mener, at kristeligt folkeparti allerede nu burde have fremsat dette lovforslag. Jeg mener, at man burde have ventet, til man havde et bedre materiale. Jeg er også beklemt, fordi jeg ikke kan lide den pjece, som er udkommet.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at der har været unge kvinder i kontakt med mig – også nogle, som slet ikke har boet i mit sogn – som har været kede af det. De har gjort noget, som de bagefter har fortrudt, og så er de på en eller anden måde kommet i tanke om, at mit navn var forbundet med det her; nu er jeg præst, og så kommer de til mig. Som præst kan jeg ikke sige andet til dem, end at jeg tror på en gud, som tilgiver alle de synder, som man angrer.

Jeg er ked af det, fordi jeg kan se, at vi kristne har en stor del af skylden for det, som sker. Jeg skulle skrive en dåbsattest forleden dag. Det var en mand, som var født i 1913. Der stod i kirkebogen at han var uægte. Hans mor boede på fattiggården. Det vil sige, at hvis jeg skulle skrive den sådan, som jeg burde ifølge loven, ja, så skulle jeg skrive under fødested: fattiggården og så det pågældende sogn, og så under forældrerubrikken moderens navn og »uægte«. Det er klart, at det kunne ingen få mig til at gøre. Mens jeg sad dér og tænkte på den stakkels kvinde, hvad hun har lidt, liggende dér på fattiggården i sit sogn, da hun fik barnet, og hvad den dreng har lidt i et dansk landbosogn, hvor man var meget klassebevidst, ja, så sagde jeg til mig selv: mon ikke det er Guds straffedom, der kommer over dig, når sådan nogle ting kan ske, som du ikke kan lide?

Jeg går imod fri abort. Jeg går imod fri abort, fordi jeg er kristen, og så holder al diskussion op. Det med kvindens frihed og alt, hvad man kan anføre, det har jeg været så meget igennem, at jeg får kvalme, når jeg står og tænker på det. Jeg er kristen, og for mig er livet helligt. Men det er så helligt, at jeg ikke synes, at nogen her i dette høje ting skulle slå politisk mønt af det.

Inge Krogh (KrF):

Jeg må sige tak for indlæggene. Der er i hvert fald én ting, modtagelsen ikke har mindet om, og det er ligegyldighed. Det er ganske klart, at det, vi har fremsat nu, har sat sindene i bevægelse.

Jeg vil takke justitsministeren særdeles meget for indlægget, og jeg vil også takke, fordi man nu vil foretage en undersøgelse. Det er noget, jeg har efterlyst adskillige gange under tidligere justitsministre, og jeg er glad for, at der nu kommer en undersøgelse.

Jeg vil sige til justitsministerens udtalelser om, at antallet af aborter er faldende i den sidste tid, at det kommer an på, hvordan man ser på tallet. Hvis man ser det som procent af de levendefødte, så vil man se, at der er en stadig stigning i antallet af aborter. Vi kan alle sammen være enige om, at det er meget ulykkeligt.

Jeg vil specielt sige tak til fru Lis Starcke og til hr. Johan Nielsen. Jeg er glad for, at fru Lis Starcke fremhævede, at vi burde have